

НАШИТЕ КОНКУРСИ

НАРОДНИ НОСИИ

Умни деца

Шести конкурсъ

Писмото, което даваме по-долу, отъ ученика Тончо Тонковъ — е право-писно гръшко и съ невърно съдържание. Онѣзи отъ участниците въ този оригиналенъ конкурсъ, които препишатъ долното писмо съ правилъ правописъ и измѣнятъ съдържанието правдиво, ще участвуватъ въ жребието по раздаване на наградите. Три отъ най-сполучливите и точни работи на участниците ще бѫдатъ наградени съ по 200 лв. въ проч. книги.

Ето и писмото.

„Черну Муре е гуляма река която се влива въ Дунавъ. Пу Мурету плуватъ многу риби, жаби и охлюви. Бу-джъ на Мурету е многу дълбока и и за тува хората не могатъ да я пиятъ. Ляту време пу Мурету плуватъ кораби. Зимно време те замръзватъ и не плуватъ. Тогава децата се пързаятъ пу негу съ шейна. Многу е весело да гледашъ Мурету кугату плиза свояте вални пенливи!!! Аку се къпишъ цялъ денъ у Мурету ще течаване морската болѣсъ. Аку не се къпишъ няма да тѣ хване. Христохоръ Кулумъ е откривателя на Черну Муре. Негу не гу хваща морската болѣсъ защото се къпти всеки денъ. Сега той е пенснеръ и веки не плува. Отъ Черну Муре ловятъ черъ хайверъ и китуви. Край.“

Тончу Тонкуфъ

КУПОНЪ ЗА НОВА ИЗНЕНАДА!
Прати 3 лв. гербови марки до Д. Колевъ,
ул. Регентска № 10 — София IV, за да бѫдешъ изненаданъ съ единъ хубавъ подаръкъ

Това е нѣкогашенъ женски накитъ нареченъ „Сукай“, който тревненките балканджийки сѫ носили на главите си.

ДА ПЕСТИМЪ!

Спестовниче

Азъ съмъ малка, но грижовна,
имамъ касичка спестовна
Всѣко левче пускамъ въ нея,
и съ това се азъ гордя...
Тъй, за новата година
бѣхъ въвъ близки и роднини
заедно съсъ бати Гого,
тамъ пари спечелихъ много
и събрали парички
въ касичката пустнахъ всички...
Но макаръ и малка, зная:
нигма нѣма да се кая,
ще живѣя азъ щастливо,
щомъ дете съмъ пестеливо.

Иванъ Стефановъ

(Продължение отъ I стр.)
гѣста, сива зимна мѣгла. Татко решилъ да си тръгне. Започналъ да вика и да свири на кучето. Но кучето го нѣмало. Завикалъ той още по-високо. Но никой отъ никдѣ не му се обадилъ.

— Кѫде ли се е дѣнало това куче, — зачудилъ се той. Пакъ завикалъ съ най-широко гърло: Страаажъ, Страаажъ, ела, Страаажъ! Обаче, гласътъ му отивалъ съвсемъ напраздно. И така нощния мракъ се промъкналъ надъ гората, разпрострѣлъ свойте черни катранъ криле, обхваналъ всичко и татко останалъ като замаянъ самъ съмичъкъ, безъ да знае какво да прави и на кѫде да върви. Тръгналъ тогава той по единъ пътъ. Но сбъркалъ. Тръгналъ по другъ, той пътъ го завелъ

изъ една дълбока стрѣмна и пуста долина. Видѣлъ, че пакъ е сбъркалъ и се върналъ. Стъмнило се вече доста. Мѣглата и вечерния здрачъ като че ли се побратимили и направили не-възможно ходенето. Още повече, когато татко нагазилъ изъ дълбоки снѣжни преспи.

За кучето той вече не мислилъ. Предполагалъ, че може да си е дошло у дома. Сега вече, неговиятъ животъ билъ въ опасностъ. Дочулъ дивиятъ вой на глутница вълци. Изплашилъ се много. Накѫде?

— Поне да си имамъ дружина, — рекълъ си той. Тогава чакъ си спомнилъ думитъ на мама. Но глутницата все повече и повече наближавала. Въ ужаса, на татко му дошла една идея:

Ванчо, Цанка и Лилянка да се учатъ тѣй обичатъ, че надъ своите читанки цѣли дни неспирно сричатъ. Тука приказчица нова, тамъ пѣсничка бодра, стройна тѣ прочитатъ и се ровятъ, дирятъ друга неспокойно. И на Цанкиния батю грабнатъ вестничето скритомъ, съ трепетъ бѣрзо го разплатятъ и го цѣлото прочитатъ. А пъкъ то — едно — за чудо: смѣшно, драго, интересно, това „Барабанче“ лудо дунка, пѣ сума пѣсни! ... И си мисли Ванчо жално: що ли днеска на пазаря нѣкоя добра печалба татко му не ще изкара! — Татко му е тамъ търговецъ на колани и сандали — търговия най-несгодна и за хлѣбъ едва събралъ е. И размисля се Лилянка съ тая мѣничка заплата мѣничката нѣйна мамка какъ за вестниче да плати! — Тя чевръсто мие, чисти въ министерството голѣмо и за кѫщата си мисли, но излишно левче нѣма ... Гледатъ, мислятъ, па решаватъ — още днеска шоколади тѣ ще тръгнатъ да продаватъ по кина и по площи. Ще спечелятъ — смѣта Ванчо — днеска — утре сѫ богати и на вестникъ „Барабанче“ тѣ ще станатъ абонати!

Иорданъ Джбравинъ

Взелъ и съ мѣжа се качиль на една високо, много високо дѣрво. Не минало много и звѣровете дошли подъ дѣрвото. Започнали да виятъ, да дръщатъ по снѣга и по стария дѣръ.

— Още веднажъ не тръгвамъ безъ другари, — викалъ на ума си татко.

Така прекаралъ горкия ми баша цѣлата нощъ. Но едвамъ успялъ. Речетъ и краката му се вкоченясалъ. Ние у дома всички плачехме. Мама бѣше дремнала презъ цѣлата нощ.

На другия денъ, когато видѣлъ татко да се връща живъ и здравъ, празникъ настана въ кѫщата ни.

Следъ като си поотпочина, той разказа за случката. А Стражъ и днесъ го нѣма още никакъвъ.

Славчо Ангеловъ

Детска художествена библиотека „Барабанче“

доставя на своите читатели, по намалени цени, следните книги:

Стилиянъ Чилингировъ:
Слънчова мѣжа, стихове . . 10 лв.
Чicho Стояновъ:
Вѣлшебниятъ чукъ, разкази 10 лв.
Владимиръ Русалиевъ:
Бѣлата звезда, разкази . . . 10 лв.
Любомиръ Дойчевъ:
Весели истории, стихове . . 10 лв.

Христина Стоянова:
Златни зрѣнца, стихове . . . 10 лв.
Татяна Кондратенко:
Поробено щастие, писка . . 10 лв.
Любомиръ Дойчевъ:
Детски смѣшки, стихове 10 лв.
Жуль Скрежовъ:
Перли отъ приказки, приказ. 10 лв.

Татяна Кондратенко:
Владко, фантастиченъ романъ 10 лв.
Любомиръ Дойчевъ:
Шарена градинка, стихове 10 лв.
Григоръ Угаровъ:
Пестеливите деца, поемка 10 лв.
Парите пращайте въ чисти герб. марки до в. „Барабанче“, ул. 15 ноември № 5 София